

FOTO: JESSE KRAAL

JEROEN HOFMAN (1976)

Oorspronkelijk wilde hij de reclame in als tekenaar of art director, maar tijdens zijn opleiding ontdekte hij de fotografie. Hij schiet regelmatig foto's die worden gebruikt in advertenties, maar dat is slechts een derde van zijn werkzaamheden. De overige tijd besteedt hij aan portretten voor tijdschriften en vrij werk. Zijn bekendste werk is Playground. Deze serie werd in 2009 beloond met een eerste prijs in de categorie 'binnenlands documentair serie' bij de Zilveren Camera.

WEBSITE www.jeroenhofman.com

Het merk Jeroen Hofman

Je kent hem wellicht van de serie Playground, waarin hij vanuit een hoogwerker oefenterreinen van defensie en hulpdiensten fotografeert. Ook fanatieke Linda-lezers zullen zijn werk herkennen, hij maakt veel portretten voor de glossy. Uiteenlopend werk, iets dat Jeroen Hofman typeert. We spreken hem over zijn eigen merk, het team waar hij mee werkt en wat je tegenwoordig nog overeind houdt als fotograaf.

TEKST: JESSE KRAAL
FOTOGRAFIE: JEROEN HOFMAN

Wat zonder meer opvalt als je de website van Jeroen Hofman bezoekt, is de diversiteit aan beelden. Je krijgt niet alleen portretten voorgeschoteld

of enkel de vanuit een hoogwerker geschoten landschappen. Wat je ziet is een onconventionele mix van editorial, commercieel en vrij werk. Het zijn die drie pijlers waar Jeroens fotografie op rust. 'Wringt het?', vraagt Jeroen als we hem naar de selectie op zijn website vragen. Nee, bepaald niet. Het geeft een beeld van Jeroen Hofman als fotograaf, wat hij kan én graag maakt. Alsof het kinderen zijn die je graag evenveel

aandacht wilt geven, zegt Jeroen dat hij aan de drie 'soorten' fotografie ongeveer evenveel tijd besteedt.

Op zijn website ligt die verhouding anders, daar zien we met name vrij werk en editorials. 'Niet dat ik het commerciële werk niet leuk vindt, maar het sluit niet altijd even goed aan bij wie ik ben als fotograaf', verklaart hij. 'Eigenlijk had ik vroeger helemaal niet de ambitie om fotograaf te worden. Toen ik begon aan de opleiding Reclame aan het Sint Lucas in Bostel droomde ik van een baan als reclametekenaar of art director.' Een stage in Amsterdam doet hem anders besluiten en na het Sint Lucas gaat Jeroen fotografie studeren op de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag. Daar moet hij het

commerciële denken wel even voor in de koelkast zetten, juist ideeën verder uitwerken dan hij gewend is. Jeroen studeert af met een serie over stoere beroepen: brandweermannen, vissers, dat soort werk. Na zijn studie trekt hij de wereld rond, op zoek naar meer van dat soort 'tough guys' met loodzware beroepen. 'Makkelijk scoren', geeft hij toe, 'maar er miste nog diepgang in mijn werk.'

Playground

'Ik heb een fascinatie voor gesloten clubs, of dat nu mijnwerkers, mariniers of brandweermannen zijn. Zo ben ik ook op het idee gekomen voor Playground,' vertelt Jeroen. De serie toont oefenterreinen van het leger, brandweer, politie en andere hulpdiensten. In

eerste instantie blijft Jeroen laag bij de grond. Hij fotografeert de actie op ooghoogte of soms vanaf een ladder. Totdat Ellen Dosse, net als Jeroen in die tijd aangesloten bij productiebedrijf Hazazah, zijn werk meeneemt naar een internationaal fotofestival en aan diverse kunstcritici laat zien. Hun commentaar is hard: 'te weinig context, te veel esthetiek.' Tegelijkertijd wordt een aanvraag bij het Fonds voor de Beeldende Kunsten afgewezen met de boodschap 'dit wordt niks'. 'Dan moet je net mij hebben, koppig als ik ben wil ik dan juist laten zien dat ik het wél kan!'

Met hulp van Ellen Dosse en Nelleke Rekers, twee mensen die volgens Jeroen heel belangrijk zijn geweest voor waar hij nu staat, gaat hij door met de serie die hem uiteindelijk bekendheid zal geven. 'Geïnspireerd door werk van Hans van der Meer en Edward Burtynsky ben ik het hogerop gaan zoeken', licht Jeroen zijn keuze voor hoogwerkers toe.

'Ik ben met die nieuwe foto's weer als een scholier, portfolio onder mijn arm, naar festivals gegaan voor een review. Daar betaal je overigens voor. Maar critici vonden de nieuwe platen goed, ik kreeg zelfs een publicatie in British Journal of Photography. Vanaf dat moment ging het echt rollen. Ook mijn keuze digitaal te werken werd niet als een minpunt

‘Dit is geen wereld van rechten meer, maar een wereld van delen’

▲ Voor de serie Playground (vrij werk) fotografeerde Jeroen Hofman diverse oefenterreinen van defensie en hulpdiensten vanuit een hoogwerker. Hier een oefenterrein van de Politie in Crailo.

gezien. De beelden zagen er niet 'te digitaal' uit en waren netjes afgewerkt.' Het feit dat hij met een digitale middenformaatcamera fotografeert heeft daar vast aan bijgedragen. Jeroen vestigt met de serie Playground definitief zijn naam, geholpen door een eerste plek in de categorie 'binnenlands documentair serie' bij de Zilveren Camera 2009.

Forensics

Playground is al enige tijd afgerond en Jeroen is druk bezig met een nieuwe serie vrij werk. Ditmaal zijn forensisch

onderzoekers zijn onderwerp en gaat hij op zoek naar de realiteit achter de soms banale technieken uit televisieseries zoals CSI. De werkelijkheid is volgens de fotograaf soms nog veel banaler. 'Neem nu bloedspatanalyse, dan zit er een student met een helm op, daarop een spons gevuld met echt mensenbloed. Een onderzoeker slaat vervolgens met een knuppel op die spons en analyseert de bloedspetters op de stelling van wit papier rondom die student', vertelt hij vrolijk. Hoe weinig vooruitstrevend dat ook mag klinken, Nederland staat volgens Jeroen

▲ Jeroens fascinatie voor een manier van leven die hij niet kent en nooit zou kiezen leidt tot de serie Tough Jobs. 'Achteraf gezien makkelijk scoren', aldus Jeroen, 'een goed verhaal mist'. Deze mijnwerker fotografeerde hij in 2004 in Wales.

hoog aangeschreven op het gebied van forensisch onderzoek en dat maakt de serie volgens hem ook interessant. 'We hebben hier geen bodyfarms, waar we tientallen lijken kunnen neerleggen om het rottingsproces te analyseren. Maar Nederland is wereldwijd het land dat voorop gaat in nieuwe forensische

► Ruben van de Meer en Horace Cohen voor Playboy Magazine.

▲ Een onderzoeker poseert met de nieuwe tablet van TNO, die gebruikt wordt om een 3D-scan te maken van een plaats delict. Deze foto komt uit de serie Forensics, waar Jeroen Hofman momenteel aan werkt.

technieken, vooral door TNO', verklaart Jeroen. 'Zo heel gek is het dus niet om te kijken in hoeverre de technieken uit een serie als CSI overeenkomen met de werkelijkheid.' In tegenstelling tot Playground heeft Jeroen met Forensics al voordat de serie klaar is succes. Vrij Nederland heeft een voorschot genomen op de eerste publicatie. 'Vleierend, want zes jaar geleden kwam ik er niet eens tussen en nu word ik al vooraf benaderd.' Behalve een mooie opsteker, is het ook praktisch, Vrij Nederland biedt hem hulp bij het maken van de serie. Sowieso werkt hij niet alleen aan de serie, maar heeft hij hulp van een tekstschrijver en een researcher. Dat wil overigens niet zeggen dat hij zelf alleen maar op een knopje hoeft te drukken, want de fotograaf doet zelf ook een groot deel van het researchwerk. Een harde deadline heeft Jeroen niet voor het afronden van zijn serie, maar met een jaar of drie wil hij toch wel klaar zijn. 'Ik kan niet langer dan twee á drie jaar met één onderwerp bezig zijn, dan word ik gek', verklaart hij.

Commercieel werk

De nieuwe wereld vraagt om multidisciplinair werken, tenminste, zo denkt Jeroen erover. Vooralsnog legt dat idee hem geen windeieren want het gaat goed met de fotograaf. Jeroen wordt veel gevraagd voor reclames en opdrachten

► New Kids.

‘Ze hoeven mij niet te vragen voor een olifant die jongleert op de rug van een giraf’

van tijdschriften. Een van zijn grootste opdrachtgevers is Linda, de glossy van Linda de Mol, waarvoor hij veel portretten schiet. ‘Dat ik zoveel voor Linda mag maken vind ik een grote eer, het blad staat qua fotografie op een erg hoog niveau en ze hebben een enorme oplage.’ Als het aankomt op reclamefoto’s houdt Jeroen echter wel een slag om de arm. ‘Ik

houd niet van lolletje-logo-foto’s. Foto’s met een korte grap, dat is niet mijn ding. Ze hoeven mij niet te vragen voor een olifant die jongleert op de rug van een giraf. Ik ben niet kieskeurig, maar het moet wel in mijn straatje passen.’ En met zijn straatje doelt Jeroen niet alleen op zijn commerciële werk, maar ook op zijn vrije werk. Zo heeft hij door Playground

◀ Voor Linda maakte Jeroen Hofman de serie Fashion Victims, waar deze wasbeer deel van uitmaakt. Met deze serie wint hij in 2011 de PANL-awards in de categorieën ‘commissioned editorial’ en ‘members choice’.

meerdere opdrachten binnen kunnen halen. Voor drinkwaterleverancier Vitens fotografeerde hij landschappen vanuit een hoogwerker en in een opdracht die hij recent schoot voor ING, is de stijl van Jeroen Hofman eveneens te herkennen. Er is wel een grens, want een logo op zijn vrije werk plakken gaat een stap te ver. ‘Het is vrij werk en zo moet het ook gepresenteerd worden. Verder dan redactioneel mag dat werk niet komen, anders vind ik het echt zonde’, zegt Jeroen stellig. Multidisciplinair betekent voor de fotograaf overigens ook het werken met nieuwe technieken. ‘Neem nu CGI (computer generated images), hoe pas je die techniek nu zo toe dat je nog steeds een ‘Jeroen Hofman-foto overhoudt’, vraagt hij hardop af. Ook met video heeft Jeroen al geëxperimenteerd, onder andere voor een reclame van Madurodam trad hij op als cameraman en ook voor zijn vrije werk sluit hij het gebruik van video niet uit.

Niet klagen maar fotograferen

Fotografie is er de laatste jaren een stuk leuker en dynamischer op geworden volgens Jeroen en dat terwijl klagen over te weinig werk momenteel de tendens lijkt. ‘Ik ben blij dat de tijd voorbij is waarin fotografen goud geld verdienden, Porsches en landhuizen kochten. Reclamefotografen ontleenden daar hun status aan. Fotografie had vroeger magie, nu kan iedereen het. Of het er ook mooi uitziet is natuurlijk een tweede, maar de magie van fotografie is verdwenen. Wat je nu nog overeind houdt is een goed verhaal.’ Dat goede verhaal mist Jeroen nog wel eens bij fotografen van de oude slag. ‘Eigenlijk zijn het aannemers. Ze zijn vaktechnisch zeer bekwaam, weten precies wat ze doen. Maar ze hebben een bouwtekening nodig om tot een eindresultaat te komen.’ Hij snapt het niet als fotografen klagen over langere periodes zonder werk: ‘Je ben toch fotograaf? Pak je camera en ga werk maken!’ Jeroen moet daar wel een kanttekening bij plaatsten: ‘Ik heb als commercieel fotograaf wel makkelijk praten, want editorials en reclameopdrachten betalen nog steeds relatief goed. Als ik kijk naar wat er in de journalistieke wereld

gebeurt, dan vind ik dat echt heel erg. Fotografen die nog maar vijftien euro voor een foto krijgen, dat kan echt niet.’

Het merk Jeroen Hofman

Wat veel fotografen vergeten volgens Jeroen, is dat ze behalve beeldmaker ook zelfstandig ondernemer zijn en een merk vertegenwoordigen. Het merk, dat is de fotograaf zelf. Hij werkt dan ook actief aan het promoten van het merk Jeroen Hofman, zijn website is daar een goed voorbeeld van. ‘Bij mijn nieuwe website is de ‘ik’ heel belangrijk. Niet dat ik mijzelf zo geweldig vind, maar mensen willen behalve het beeld dat je maakt ook graag zien wie je bent. Doordat ik in vrij korte tijd redelijk wat bekendheid heb opgebouwd, denken mensen soms met iemand van in de zestig van doen te hebben.’ Door niet alleen zijn commerciële of juist vrije

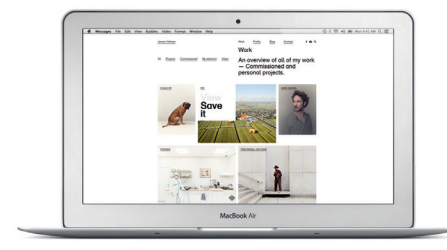
werk te tonen, wil hij laten zien wat hij kan, wat zijn stijl is. Dat mensen naar hem refereren als ‘die fotograaf met die hoogwerkerfoto’s’ vindt hij dan ook niet erg, integendeel. ‘Je moet je onderscheiden, als je bekend staat als ‘die reclamefotograaf’ dan is dat veel te vaag.’ Jeroen haast zich overigens om aan het gesprek toe te voegen dat hij het idee van het ‘branden’ niet zelf heeft uitgevonden. Hij leerde onder andere veel van Lars Boering, eigenaar van Lux Photo Gallery, voorzitter van de Fotografen Federatie en vertegenwoordiger van Jeroen’s werk. Maar ook andere fotografen dienen als inspiratie. Zo noemt hij Erwin Olaf, die stug is blijven geloven in het feit dat een commercieel fotograaf ook zijn strepen kan verdienen in de kunstwereld, en Rob Hornstra met zijn Sochi-project. ‘Die jongen heeft crowdfunding in

▼ Zijn vrije werk levert Jeroen ook commerciële opdrachten op. Oorspronkelijk zou Jeroen deze foto voor ING ook vanuit een hoogwerker schieten, uiteindelijk heeft hij het nog hogerop gezocht.

JEROEN HOFMAN IN HOGE RESOLUTIE

Een van de meest opvallende mogelijkheden op Jeroens nieuwe website is dat je al zijn foto’s in flink hoge resolutie van 2400 pixels breed kunt downloaden. Je moet de foto’s wel kunnen bekijken op een resolutie waar je wat aan hebt vindt hij. ‘Toen Pinterest in opkomst kwam, was ik heel erg bang dat mijn foto’s overal terecht zouden komen.’ Hij heeft zijn mening echter bijgesteld want, zo zegt hij zelf. Dit is geen wereld van rechten meer, maar een wereld van delen. En hoe meer je deelt, hoe meer mensen je kennen.’

WEBSITE www.jeroenhofman.com

▲ Boris Becker.

‘Ik kan niet langer dan twee á drie jaar met één onderwerp bezig zijn, dan word ik gek’

Nederland op de kaart gezet en heeft zo'n gigantische drive. Hij bijt zich echt vast in zijn project en daar heb ik heel veel bewondering voor', aldus Jeroen. Daarnaast is het werk van Hornstra volgens hem ook een mooi voorbeeld waarom samenwerken zo goed kan uitpakken. Jeroen: 'Rob werkt samen met een journalist en leest zich ook zelf heel goed in zijn onderwerp in. Zijn boeken zijn stuk voor stuk pareltjes, je wilt continu meer weten over het onderwerp

en door blijven lezen. Dat was met mijn vissers en andere stoere mannen niet het geval, dat is wat het is.' Gelukkig zocht en kreeg Jeroen hulp van mensen om hem heen om zijn werk verder uit te diepen, een langere adem te hebben en zich in projecten te storten. Jeroen: 'Ik ben gaan luisteren naar mensen die geen camera in hun handen hebben. Met knikkende knieën op je vierendertigste aan mensen vragen "Vinden jullie mijn foto's mooi?", ik zou

het zo weer doen. Ik heb de wijsheid niet in pacht en vraag dan ook geregeld om hulp. Durven te vragen is echt heel belangrijk. Ik besteed ook veel werk uit aan mensen die dat beter kunnen dan ik. Mijn beeldbewerking wordt gedaan door Jefta Arts, mijn productie en creative management door Nelleke Rekers. Je vergeet het nog wel eens, maar als mensen tegen je zeggen "wat een geweldige foto", dan komt dat bijvoorbeeld ook door de uitstekende beeldbewerking. Ik zet uiteindelijk mijn naam onder de foto, maar ik doe het zeker niet alleen. Die mensen zijn echt ankerpunten voor mij. Fotograaf ben je niet alleen. In mijn geval zit daar een ontzettend gaaf en leuk team achter.'

IN DE TAS VAN: JEROEN HOFMAN

In tegenstelling tot enkele fotografen die hem inspireren, werkt Jeroen Hofman uitsluitend digitaal. Dan hebben we het echter niet over 'zomaar een digitale camera', maar over een digitaal camerasysteem van Phase One. In de studio gebruikt hij een PhaseOne 645DF-camera met een P65+-digitale achterwand. Schiet hij bijvoorbeeld vanuit een hoogwerker, dan klikt hij die achterwand op een Cambo RS, een technische camera speciaal ontworpen voor gebruik met digitale achterwanden.

Phase One 645DF+ en P65+-achterwand
Prijs: **ca € 27.000,- ex. Btw (incl. 80mm)**
Info: www.phaseone.com

Cambo Wide-RS
Prijs: **ca. € 6400,- (incl. 35mm)**
Info: www.cambo.nl

ADVERTENTIE